

هنر ایران در سال پایانی هزاره

حافظ اصلانی^۱

نصر ملکی، جابه‌جایی برج آزادی- یک سانتی متر نزدیکتر، (۱۳۹۹)

منبع: www.honaronline.ir

موزه هنرهای معاصر تهران در جهت ارائه و تشریح روزانه یک اثر فاخر از گنجینه خویش در اینستاگرام و تلاش مراکز فرهنگی هنری نظیر خانه هنرمندان، شهر کتاب و گالری ویستا جهت گفتگوهای علمی پیرامون هنر، در بستر اینترنت اشاره کرد. برگزاری حراج هنر خاورمیانه ساتبیز به صورت آنلاین با ارائه ۱۷ اثر از ۱۳ هنرمند معاصر ایرانی و به تعویق افتادن حراج تهران از رویدادهای مهم اقتصادی هنر در نیمه اول امسال بودند.

کرونا! پدیده‌ای که همه مناسبات انسان خودپسند هزاره سوم را مقهور و منهزم خویش کرده است. انسانی که به اعتبار فردریش نیچه با دست یازیدن به هنر از ویرانگری حقیقت گریخته است. با همه‌گیری بیماری اخیر ساحت هنر دچار تغییرات گسترده در منزلگاه بازنمایی و نمایش شد. تاثیراتی که علی‌رغم تنگناها و خانه نشینی پیش‌آمده برای هنرمندان نگاه تازه‌ای در ساحت هنر ارائه کرد. برای نمونه می‌توان به تلاش

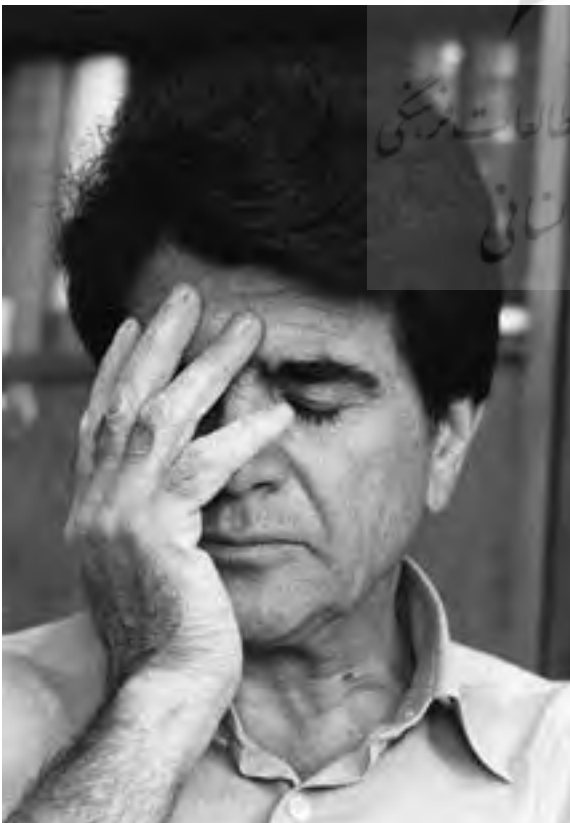
۱. دانشجوی کارشناسی ارشد پژوهش هنر، دانشگاه تهران

همچنین در اثنای تعطیلی موزه‌ها و گالری‌ها در نیمه اردیبهشت نمایشگاه مجازی توسط گالری‌های سراسر کشور برپا شد که تا خردادماه ادامه یافت تا اینکه در جمعه ۲۳ خرداد گالری‌های تهران به صورت رسمی شروع به کار کردند. در تابستان امسال روند افتتاح نمایشگاه گالری‌ها نسبت به بهار شیب صعودی داشت و از چهره‌های شاخص این نمایشگاه‌ها به غلامحسین امیرخانی و محمد صیاد اشاره کرد. به صورت کلی می‌توان افت ۷۰ درصدی نمایشگاه هنرهای تجسمی در نیمه اول امسال نسبت به پارسال اشاره کرد. نزولی که همه‌گیری کرونا و بالتبع آن فاصله‌گذاری اجتماعی عامل اصلی بروز آن بوده است. این خود بر مراکز فرهنگی عمده‌ای همچون خانه هنرمندان ایران سایه‌ای سنگین گسترانده است و این نهاد را همچون سایر گالری‌ها در بند گرفت‌های مالی و در آستانه تعطیلی کشانده است.

البته این رویدادها منحصر به محیط گالری‌ها و فضای مجازی نشد. نمودش بر پیکر برج آزادی و تئاتر شهر بود. در میانه فروردین، برج آزادی بومی برای نورپردازی سه‌بعدی «Video Mapping» با محوریت همدلی جهانی در مقابله با ویروس کرونا شد. همچنین پرفورمنس «جابه‌جایی برج آزادی، یک سانتی متر نزدیکتر» به کارگردانی نصیر ملکی‌جو در میانه تابستان چهره تهران را با هنر صلح برآمودند.

رویدادهای و اتفاقات هنری در ایران تا به حال منحصر به این گزاره‌ها نبوده و شاید برجسته‌ترین اتفاق فرهنگی هنری در اواسط پاییز رخ داد. هزاردستان موسیقی ایران چهره بر رخ خاک کشید. خبری نژند و حزین که غالب جامعه را سوگووار کرد و هر طیف و طبقه‌ای را به ابراز مرارت واداشت. شجریان به استناد خبرگان و پژوهندگان عرصه موسیقی شان‌اش تاریخی بود و در سپهر آواز ایران چون آفتاب بود. شاید به جرات بتوان گفت که جدای از جنبه بشکوه موسیقایی وی تاثیرش در نفوذ شعر فارسی در میان عامه مردم ایران برجسته و قابل اتکاست. قدر شجریان شناخته نشد همانگونه که

مهرداد اسکویی، محمرضا شجریان، ۱۳۷۹
منبع: www.golvani.ir

قدر فردوسی شناخته نشد. او رفت و میراث
سترگی که برجای گذاشت از گنجینه آواز و
آوای ماندگار موسیقی ایرانی.
در وهله‌ای از سال که گذشت عرصه سینما
و تاتر نیز از نیش کرونا بی نصیب نماندند.
تعطیلی سالن‌های سینما و تئاتر در ابتدای

سال این پهنه را به پخش و اجرای آنلاین
کشاند و با وجود بازگشایی مجدد این بخش
سینما رونق چندانی نیافت و دوران رکود
خود را می‌گذارند. اتفاقی که تنها امید
سینماگران را ابه گذشت شش ماهه دوم
سال کرده است.

